

OTRZEBIĆ (1) *vb pf*

inf otrzebić.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pozbawić gruczołów płciowych, wykastrować: Verſchneiden. Otrzebić. Owąłάζyć. Facere Eunuchum. Calag 509b.

Synonimy: okapłunić, okleśnić, oprawić, owałażyć, umniszyć, uwałażyć, wyczyścić.

Formacje współrdzenne cf TRZEBIĆ.

Cf OTRZEBIENIE, OTRZEBIONY

EW